

καὶ πρὸς Καμβύσην, τὸν τὴν ἀδελφὴν ἔχοντα καὶ βασιλεύοντα ἐν Πέρσαις. Ἐπεμπε δὲ καὶ πρὸς Κῦρον, δεύμενος αὐτοῦ πειρᾶσθαι ἄρχοντα ἐλθεῖν τῶν ἀνδρῶν, εἴ τινας πέμποι στρατιώτας τὸ Περσῶν κοινόν. Ἡδη γὰρ καὶ ὁ Κῦρος, διατετελεκὼς τὰ ἐν τοῖς ἐφήβοις δέκα ἔτη, ἐν τοῖς τελείοις ἀνδράσιν ἦν.

Οὕτω δὴ δεξαμένου τοῦ Κύρου⁴⁷⁸, οἱ βουλεύοντες γεραίτεροι αἰροῦνται αὐτὸν ἄρχοντα τῆς εἰς Μήδους βοηθείας. Ἐδοσαν⁴⁷⁹ δὲ αὐτῷ διακοσίους τῶν δμοτίμων⁴⁸⁰ προσελέσθαι· τῶν δ’ αὖ διακοσίων ἑκάστῳ τέτταρες ἄνδρες ἐκ τῶν δμοίων⁴⁸¹ ἔδοσαν προσελέσθαι· γίγνονται μὲν δὴ οὗτοι χίλιοι· τῶν δ’ αὖ χιλίων τούτων ἔδοσαν προσελέσθαι ἑκάστῳ ἐκ τοῦ Δήμου τῶν Περσῶν δέκα μὲν πελταστὰς, δέκα δὲ σφενδονῆταις, δέκα δὲ τοξόταις. Καὶ οὕτως ἐγένοντο μύριοι μὲν τοξόται, μύριοι δὲ πελτασταί, μύριοι δὲ σφενδονῆταις χωρὶς δὲ τούτων οἱ χίλιοι ὑπῆρχον. Τοσάντη μὲν δὴ σρατιὰ τῷ Κύρῳ ἐδόθη.

Ἐπειδὴ δὲ ἡρέθη τάχιστα⁴⁸², ἤρξατο μὲν πρῶτον ἀπὸ τῶν θεῶν· καλλιεργούμενος⁴⁸³ δὲ, τότε προσηρεῦτο τοὺς διακοσίους. Ἐπεὶ δὲ προσείλοντε καὶ οὗτοι δὴ τοὺς τέσσαρας ἑκαστοι, συνέλεξεν αὐτούς· καὶ ἔλεξεν δὲ Κῦρος ἐν αὐτοῖς τότε πρῶτον τάδε.

« Ἄνδρες φίλοι, ἐγὼ προσειλύμην μὲν ὑμᾶς, οὐ νῦν πρῶτον δοκιμάσων, ἀλλ’ ἐκ παιδῶν ὅρῶν ὑμᾶς, δὲ μὲν καλὴ ἡ πόλις νομίζει προθύμως ταῦτα ἐκπονοῦντας, δὲ δὲ αἰσχρὰ ἥγειται εἰναι, παντελῶς τούτων ἀπεχούμενους. Οἶν δὲ ἐνεκα αὐτός τε οὐκ ἄκων εἰς τόδε τὸ τέλος⁴⁸³ κατέστην, καὶ ὑμᾶς παρεκάλεσα, δηλῶσαι ὑμῖν βούλομαι.

» Ἐγὼ γὰρ⁴⁸⁴ κατενόησα, δτι οἱ πρόγονοι χείρους μὲν ἥμαν σύδεν⁴⁸⁵ ἐγένοντο· ἀσκοῦντες γοῦν κάκεινοι διετέλεσαν, ἀπερ ἔργα ἀρετῆς νομίζεται⁴⁸⁶. δτι μέντοι προσεκτήσαντο τοιοῦτοι σύντες ἢ τῷ τῶν Περσῶν κοινῷ ἀγαθὸν ἢ αὐτοῖς, τοῦτο οὐκέτι δύναμαι κατιδεῖν.

» Καίτοι ἔγωγε οἵμαι, οὐδεμίαν ἀρετὴν ἀσκεῖσθαι ὑπὸ ἀνθρώπων ὡς μηδὲν πλέον ἔχωσιν⁴⁸⁷ οἱ ἑσθοί γενόμενοι τῶν πονηρῶν⁴⁸⁸. Ἀλλ’ οἱ τε τῶν παραυτικα ἥδονῶν ἀπεχόμενοι, οὐχ, ἵνα μηδέποτε εὐφρανθῶσι, τοῦτο πράττουσιν, ἀλλ’ ὡς διὰ ταύτην τὴν ἐγκράτειαν πολλαπλάσια εἰς τὸν ἔπειτα χρόνον εὐφρανούμενοι, οὕτω⁴⁸⁹ παρασκευάζονται· οἱ τε λέγεν προθυμούμενοι δεινοὶ γενέσθαι⁴⁹⁰, οὐχ ἵνα εὗ λέγοντες μηδέποτε παύσωνται, τοῦτο μελετῶσιν, ἀλλ’ ἐπίζοντες τῷ λέγειν εὗ πείθοντες πολλοὺς ἀνθρώπους πολλὰ καὶ μεγάλα ἀγαθὰ διαπράξονται· οἱ τε αὖ τὰ πολεμικὰ ἀσκοῦντες, οὐχ ὡς⁴⁹¹ μηχόμενοι μηδέποτε παύσωνται, τοῦτ’ ἐκπονοῦσιν, ἀλλὰ νομίζοντες καὶ οὗτοι, τὰ πολεμικὰ ἀγαθοὶ γενόμενοι, πολὺν μὲν ὅλον, πολλὴν δὲ εὐδαιμονίαν, μεγάλας δὲ τιμᾶς καὶ αὐτοῖς καὶ τῇ πόλει περιάψειν.

» Εἰ δέ τινες ταῦτα ἐκπονήσαντες, πρίν τινα καρπὸν ἀπ’ αὐτῶν κομί-

478) Τὴν πρότασιν τοῦ Κυαξάρου. 479) Ἐπέτρεψαν. 480) Οἱ προσύγοντες τῶν Περσῶν, ὄμοιοι κατὰ τὴν τιμὴν μεταξύ των. 481) Οἱ ὄμοιοι, τάξις τῶν εὐγενῶν κατωτέρω τῶν διατίμων. 482) Θύσας θυσίαν ἡτοις ἐφάνη εὐπρόσδεκτος. 483) Τὴν ἀρχὴν, τὴν ὑπηρεσίαν.

484) Ἀφηγηστικός, ἡ αἰτιολογῶν διὰ τί ἐδέχθη κτλ.

485) Ἐλλ. τῆς κατά. 486) Τὰ ἔργα ἂπερ νομίζεται ἔργα ἀρετῆς. 487) Οὕτως ὄντε μη πλέον ἔχουσι, μὴ ὑπερτεροῦσι. 488) Πλέον τῶν π. 489) Οὕτω . . . ὡς 490) Οἱ προθ. γεν. δειν. λ. 491) ἀντί ίνα.